31998D0140

KOMISIJAS LĒMUMS

(1998. gada 4. februāris),

ar ko nosaka dažus sīki izstrādātus noteikumus, kuri attiecas uz pārbaudēm uz vietas, ko veterinārajā jomā izdara Komisijas eksperti trešās valstīs

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(98/140/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīvu 71/118/EEK par veselības problēmām, kas Kopienā ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/23/EK [2], un jo īpaši tās 14. pantu, un tos attiecīgos noteikumus pārējās direktīvās veterinārajā jomā, kas attiecas uz veselības noteikumiem un veselības prasībām, kuras attiecas uz dažādu sugu dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu importu,

tā kā Komisijai jāpieņem vispārīgie īstenošanas noteikumi, ar ko nosaka nosacījumus, saskaņā ar kuriem, sadarbojoties ar dalībvalstīm, veterinārajā jomā trešās valstīs jāizdara pārbaudes uz vietas;

tā kā dažām normām, kas attiecas uz pārbaudēm uz vietas, kuras izdara Kopienas eksperti, jābūt kopējām visos tiesību aktos šajā jomā; tā kā tāpēc tās jāizklāsta vienā lēmumā; tā kā tomēr jāturpina piemērot Komisijas 1986. gada 11. septembra Lēmumu 86/474/EEK par to pārbaužu īstenošanu uz vietas, kas jāizdara attiecībā uz liellopu un cūku, un svaigas gaļas importu [3];

tā kā to plānu piemērošana, kas trešām valstīm jāiesniedz, ievērojot Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīvu 92/117/EEK, kura attiecas uz pasākumiem barības izraisītu infekciju uzliesmojumu un intoksikāciju novēršanai, lai izsargātos no norādītajām zoonozēm un norādītajiem zoonozes izraisītājiem, kas ir dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos [4], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/22/EK [5], jāpārbauda uz vietas;

tā kā, pārbaudot uzņēmumus, kas ir apstiprināti vai ko attiecīgajā laikā apstiprina ar nolūku eksportēt svaigu gaļu uz Kopienu, jāpārbauda arī kaušanas apstākļi saskaņā ar 15. pantu Padomes 1993. gada 22. decembra Direktīvā 93/119/EK par dzīvnieku aizsardzību kaušanas laikā [6];

tā kā efektivitātes nolūkos jānosaka termiņi, kuros Komisijai jānosūta uz vietas izdarīto pārbaužu rezultāti tām trešām valstīm, kurās šīs pārbaudes izdarītas;

tā kā tad, ja jānodrošina Kopienas tiesību aktu vienota piemērošana, pārbaudes uz vietas jāiekļauj programmās, kas izveidotas, apspriežoties ar dalībvalstīm un apmainoties viedokļiem Pastāvīgajā veterinārijas komitejā;

tā kā šī sadarbība jāturpina pārbaudēs uz vietas, ko izdara Komisijas eksperti, kurus pavada dalībvalstu eksperti, ko izraudzījusies Komisija; tā kā dalībvalstu ekspertiem jābūt noteiktiem pienākumiem, un viņiem pienākas ceļa un uzturēšanās izdevumu atmaksa;

tā kā pēc pārbaudēm uz vietas jānodrošina tas, ka dalībvalstis saņem informāciju par rezultātiem un piemērotiem pasākumiem, kas ieteicami saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

tā kā pārredzamības nolūkos atbilstīgi līgumam un īpaši, lai ievērotu dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumu, kas noteikts līguma 214. pantā, Eiropas Parlaments, patērētājs un ražotājs pastāvīgi jāinformē par uz vietas izdarīto pārbaužu rezultātiem un no tiem izrietošajiem rīcības ieteikumiem;

tā kā Pasaules tirdzniecības organizācijas līgumā par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu un īpaši 8. pantā un C pielikumā, 1. punkta d) apakšpunktā, ir prasība, ka likumīgo komerciālo interešu aizsardzības nolūkā jāievēro tās informācijas konfidencialitāte, ko iegūst, īstenojot kontroles, pārbaužu un apstiprināšanas procedūras;

tā kā skaidrības labad jāatceļ Komisijas Lēmums 97/134/EK [7];

tā kā šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas atzinumu,

---

[1] OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.
[2] OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.
[3] OV L 279, 30.9.1986., 55. lpp.
[4] OV L 62, 15.3.1993., 38. lpp.
[5] OV L 113, 30.4.1997., 9. lpp.
[6] OV L 340, 31.12.1993., 21. lpp.
[7] OV L 51, 21.2.1997., 54. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Ar šo lēmumu nosaka dažus noteikumus, kas attiecas uz pārbaudēm uz vietas, kuras Komisijas eksperti, ko pavada dalībvalstu eksperti, veterinārajā jomā izdara trešās valstīs.

Šajā lēmumā "pārbaudes uz vietas veterinārajā jomā" (še turpmāk "pārbaudes") ir audita un ekspertīzes pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka, neskarot esošo veterināro tiesību aktu piemērošanu, sabiedrības un dzīvnieku veselības un dzīvnieku aizsardzības garantijas, kuras trešās valstis nodrošina attiecībā uz ražošanas apstākļiem un laišanu tirgū, var uzskatīt vismaz par līdzvērtīgām tām, ko piemēro Kopienā.

2. Pārbaudēm jānodrošina iespēja saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem izveidot vai grozīt īpaši:

— to trešo valstu vai trešo valstu daļu sarakstu, no kurām dalībvalstis atļauj importēt,

— importa nosacījumus, kas ir specifiski katrai trešai valstij, to skaitā jebkuru veselības sertifikātu, kurš jāpievieno visiem sūtījumiem uz Kopienu,

— to uzņēmumu sarakstu, no kuriem dalībvalstīm jāatļauj importēt.

3. Šā lēmuma noteikumi jāpiemēro, neskarot noteikumus nevienā tādā nolīgumā par sanitārajiem pasākumiem, kas piemērojami tirdzniecībai ar dzīviem dzīvniekiem un dzīvnieku produktiem, kas panākti starp Eiropas Kopienu un trešām valstīm.

2. pants

1. Komisijai jāizveido vispārīga pārbaužu programma attiecīgajai likumdošanai un trešām valstīm un tā jāiesniedz viedokļu apmaiņai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

Vispārīgajā programmā jāiekļauj informācija par to pasākumu saturu un biežumu, kas Komisijai jāveic saistībā ar pārbaudēm.

2. Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā var atlikt vai paātrināt dažas pārbaudes vai izdarīt papildu pārbaudes, ja Komisija tās uzskata par nepieciešamām, īpaši veselības aizsardzības nolūkos vai, pamatojoties uz iepriekšējo pārbaužu rezultātiem.

3. pants

1. Komisijas ekspertus pārbaudēs var pavadīt viens eksperts vai vairāki eksperti, kas saskaņā ar 2. punktu iekļauti sarakstā no vienas dalībvalsts vai vairākām dalībvalstīm.

2. Katra dalībvalsts Komisijai piedāvā vismaz divus ekspertus ar specifisku pieredzi izraudzītajās kompetences jomās un paziņo tai viņu vārdu, pieredzes jomas, precīzu viņu oficiālo adresi, faksa un tālruņa numuru.

Komisijai jāuztur šo ekspertu saraksts un jāapspriežas ar eksperta dalībvalsts kompetento iestādi, pirms ekspertu uzaicina pavadīt Komisijas ekspertus pārbaudēs, kas minētas 1. punktā.

Ja dalībvalsts uzskata, ka viens no tās piedāvātajiem ekspertiem jāsvītro no saraksta, tad tā par to informē Komisiju. Ja tāpēc ekspertu skaits samazinās zem vajadzīgā minimuma, tad dalībvalstij svītrotā eksperta vietā jāpiedāvā Komisijai viens vai vairāki citi.

4. pants

1. Pārbaudēs vienas dalībvalsts vai vairāku dalībvalstu ekspertam vai ekspertiem, ko Komisija izraudzījusies, lai tie pavadītu Komisijas ekspertus, jāatbilst Komisijas administratīvajām instrukcijām.

Iegūto informāciju vai secinājumus, ko dalībvalsts eksperts vai eksperti izdara pārbaudēs, nekādā veidā nedrīkst izmantot personiskiem nolūkiem vai izpaust personām, kuras nepieder pie Komisijas vai dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Ceļa un uzturēšanās izdevumi, kas rodas dalībvalsts ekspertam vai ekspertiem, kurus izraugās Komisija, jāatmaksā saskaņā ar tās noteikumiem, ar ko reglamentē ceļa un uzturēšanās izdevumus, kuri rodas personām, kas nepieder pie Komisijas un kas ir uzaicinātas par ekspertiem.

5. pants

Pēc pārbaudēm Komisijas ekspertiem mutiski jāinformē trešā valsts par secinājumiem un vajadzības gadījumā par korekcijas pasākumiem, ko viņi uzskata par vajadzīgiem, un to steidzamības pakāpi.

Komisijai pārbaužu rezultāti 20 darbdienās jāapstiprina ar rakstisku ziņojumu, ja tā saņem papildu informāciju, kas lūgta pārbaudēs, bet tajā laikā nav bijusi pieejama.

Tomēr steidzamības gadījumā vai, ja pārbaudē uz vietas ir konstatēts nopietns apdraudējums veselībai, tad trešā valsts par komandējuma rezultātiem jāinformē ar rakstisku ziņojumu, cik ātri iespējams, un nekādā gadījumā vēlāk par desmit darbdienām pēc komandējuma beigām.

Informējot par komandējumu rezultātiem, Komisijai īpaši jānodrošina atbilstība prasībām, kas noteiktas līguma 214. pantā.

Šie noteikumi neskar Komisijas pilnvaras veikt pagaidu aizsardzības pasākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktu noteikumiem veterinārajā jomā.

6. pants

1. Komisijai ar rakstiskiem ziņojumiem jāinformē dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā par visās trešās valstīs uz vietas izdarīto pārbaužu rezultātiem un no tiem izrietošajiem rīcības ieteikumiem.

Pēc vajadzības un, ja tā paredzēts attiecīgajos tiesību aktos, ziņojumos jānorāda, vai:

— jāgroza kāds no 1. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā minētajiem sarakstiem,

— jānosaka vai jāgroza 1. panta 2. punkta otrajā ievilkumā minētie importa nosacījumi,

vai

— jāizveido vai jāgroza 1. panta 2. punkta trešajā ievilkumā minētie uzņēmumu saraksti.

Par rezultātiem un ieteikumiem Komisijai jāinformē Eiropas Parlaments.

Komisijai šie rezultāti un ieteikumi regulāri jādara pieejami plašai sabiedrībai.

2. Sākot šajā pantā paredzētās darbības, Komisijai un dalībvalstīm īpaši jānodrošina atbilstība prasībām, kas noteiktas līguma 214. pantā.

7. pants

Šā lēmuma noteikumi jāpārskata līdz 1998. gada 31. decembrim, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu dalībvalstīm.

8. pants

Lēmumu 97/134/EK atceļ.

9. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 1998. gada 4. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Emma BONINO